

bírnök

A MEZŐBERÉNY I. KERÜLETI EGYHÁZKÖZSÉG INGYENES IDŐSZAKI LAPJA
XI. évfolyam 3. szám · 2007. advent–karácsony

Sokszínű karácsony

Ebben az évben milyen színű lesz a karácsonyfánk? Sok ötletgazdag családban felvetődik ez a kérdés. Nem kell ugyanis sok pénz ahhoz, hogy a fenyő egyik évben főként piros, arany, ezüst, kék vagy bronz színű lehessen. Néhány girlanddal, egyszerű, magunk, készítette dísszel meg lehet újítani a karácsonyfa összképét. Amikor olcsó, színes díszeket látunk, férjem is felteszi nekem a kérdést: „Ebben az évben milyen lesz a karácsonyfánk?” Aztán egy-két új díszet veszünk, ajándéka kapunk vagy a gyerekekkel barkácsolunk, de az alapkészlet is előkerül, s felagatjuk a fára. Frissek a szárított gyümölcsök és a mézeskalács figurák, de az arannyal bevont dió, az üvegjégcsapok, a rénszarvasok, a gömbök, a tetejére szánt szalmacsillag, s a piros gyöngysor mind-mind az előző évek hangulatát, az igazi, sokszínű karácsonyt tükrözik.

Milyen színű és jellegű legyen? Sokat mondanak kívánságaink, köszöntőink, az üdvözlőlapra felírt sorok: békés, meghitt, kellemes, áldott, szép, s persze fehér. Csupa pozitív jelző! Szeretnénk, ha a karácsony békés lenne: nyugodt, konfliktusmentes. Elvárjuk, hogy legalább ilyenkor legyen tűzszünet a harcoló felek között. Elvárjuk, hogy legalább ilyenkor ne a politikai villongásoké legyen a terep. Elvárjuk, hogy otthonainkban is nagyobb toleranciával – vélt és valós sérelmek elfeledésével – telhessen az ünnep.

De sajnos nem így van! Ez csak a vágyunk, viszont ekkor sem tudunk kibújni a bőrünkéből. Egy odakozmált étel, egy eltört fenyőcsúcs, egy rosszkor kimondott szó, egy nem megfelelően kiválasztott ajándék vagy fáradságunk és rossz lelkiállapotunk rögtön viszályt, békétlenséget szítanak. Legyen meghitt. Igen, de milyen az? Olyan, ahol a szentesti istentisz-

teletet követően (vagy a fenyő alatt) elmondott karácsonyi történet és közös éneklés után van idő az új játékokat közösen kipróbálni, és nem sietünk tévé elé.

Otthon, a családban szenteste sokáig időzünk az asztal mellett. A finom étkeket sorban odakészítjük az asztal mellé, hogy az édesanyának se kelljen elmennie a felszolgálás miatt. Beszélgetünk, örülünk egymásnak. Azonban vannak ismerőseim, akiknél ez az este sem különlegesebb a többinél. Országunkban sajnos nagyon sok embernek nincs fedél a feje felett, nem jut meleg étel, s hiányzik minden meghittség az életükből. Egy-egy segélyszervezet, egyház vagy humanitárius mozgalom ételosztással próbál valamit enyhíteni nyomorúságukon.

De sorra vehetnénk mindet: kellemes, szép, fehér karácsony. Ezek a szavak csak az ünnepi hangulatot fejezik ki, de vajmi keveset tükröznek a mélységéből, a lényegéből. Legyen az a karácsony is áldott! Miért? Mert ez a szó azt jelenti, hogy Istenünk szeretetteljes jelenléte, cselekvő jósága hatja át. Úgy hiszem, sokan ismerik a házi áldás szavait. Szobák falán, kis plaketteken és könyvjelzőként, vagy akár gobelin formájában sok házban megtalálható:

Hol hit, ott szeretet.

Hol szeretet, ott béke.

Hol béke, ott áldás.

Hol áldás, ott Isten.

Hol Isten, ott szükség nincsen.

Az én köszöntésem úgy hangzik, hogy a karácsony legyen áldott! Templomkertünkben néhány kedves presbiter testvér és gyülekeztünk tagjai felállítottak egy betlehemi istállót. Mária és József állnak a jászol mellett. Ez a jelenet hivattott arra, hogy észrevegyük az ünnep iga-

zi tartalmát. Azért van karácsony, mert Jézus Krisztus születését ünnepeljük. Bármilyen sokszínű is a karácsony, mégsem csupán a szeretet, a nagy lakomák, látogatások vagy az ajándékozás ünnepe ez. Az angyal ezt mondta. „*Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz!*” [Lk 2,10] Egy gyermek születése mindig nagy öröm. De ez a Gyermek más mint a többi! Augustus római császár idejében Isten emberré lett. Eljött a világunkba. Beleöltözött testünkbe. Élte az életünket. Velünk sírt és együtt szenvedett velünk. Elvette a bűnünket. Bűnhődött helyettünk. Legyőzte a halált. Húsvét nélkül nincs karácsony! Az Úr Jézus miatt van ez az örömnep, akitől bár kisdedként, égszemű gyermekként és csöpp rózsalevélként énekelünk, mégis az Élet Ura és Fejedelme. Megannyian Jézuskaként nevezik, de Ő Szabadítónk, Megtartónk, Üdvöztönk. S ahol Ő jelen van, ott van megbocsátás, őszinteség, szeretet, jóság, reménység és öröm. Ahol Jézus helyet kap szívben, házban, közösségben, ott van áldás.

Így legyen áldott ez az ünnep: Jézus adjon nekünk békességet, ő késztesen meghittságra, szeretetéből tanuljunk igazi szeretetet. S akkor, ha nem is lesz hó, mégis lesz fehér karácsony, ami a tisztaságról és az örök élet szikrázó szépségéről is beszél. Mert ilyen sokszínű is lehet a karácsony!

LÁZÁRNÉ SKORKA KATALIN

Advent – Eljön

Atörténelmi advent ideje a bűnbecsülésről Krisztus születéséig tartott. A teremtés évezredeken át várta a Messiást, a világ Megváltóját. Isten válsztott népe hitt Isten ígéréteinek valóra válásában, prófétái egyre bátrabban jövendöltek a boldog beteljesedésről, ám amikor eljött az idő, mégsem ismerték fel. Királyt vártak és megszületett a betlehemi Gyermek.

A mi adventünk évenként ismétlődik. Az egyházi esztendő körforgása során mi minden évben átélhetjük az eljövételt, a várakozás négy hetét.

Mit várunk ilyenkor? Kit szeretnénk, hogy számunkra is eljöjjön? Egyáltalán: várunk-e Valakit? Készülünk-e találkozni Valakivel? Várakozásunkat nem oltja-e ki az ünnepi készülődés izgalma?

Gondolunk-e arra, hogy az adventi időszak számunkra a kegyelem ideje? Elveszünk a tennivalók és az ajándékozási gondok között.

Az adventi koszorú, az adventi ház

gyertyalángja ébresztgeti-e lelkünkben a régiekhez hasonlóan a várakozást az eljövendő ünnep, az evangélium üzenetére: Jézus befogadására?

Adventi harangszó? Meghalljuk-e a szavát? Szíven üt-e a hangja?

Valljuk be együtt, hogy mindez kimerad az életünkől. Ezek a hetek is olyan szürkén, egyhangúan telnek el, mint az év többi hete.

Szégyenkezve gondolok két, évtizedekkel ezelőtt eltávozott testvérré. Az egyik hetvenedik életévén túl is úgy várta az adventi Királlyal való találkozásra, reménykedett, hogy a karácsonyi istentisztelet énekeit együtt énekelheti a gyülekezettel. Várakozása beteljesült. Advent előestéjén „örök karácsonyt” ment ünnepelni.

A másik: életerős férfikorában is minden évben új életet kezdett adventtel. Gyermekként várta az új egyházi év kezdetét, hogy az élete, a munkája az új ke-

gyelem lehetőségét hirdesse. Elgondolta, hogy ő is advent előestéjén ment az „örök karácsonyi ünnepkör” ünneplésére.

A harmadik adventünkre már fel is hívtam a figyelmet: adventi várakozás az egész életünk. Figyeljünk a költő szavára, aki így figyelmeztet az adventi Király eljövételére:

*„Eljön, eljön! Ki nem kerülheted.
Ha kikerülöd mint kegyelmet,
Úgy kell bevárod mint ítéletet.
Hallod? Hallod?
Mozdul az ég, mozdul a föld,
Isten üzent:
Eljön. Eljön.
Ádvent. Ádvent!”*

Újévi imádság:

*Múltamat irgalmadnak adom át,
Jelenemet szeretetednek szentelem,
Jövőmet gondviselésre bízom!*

KÖHLER JÚLIA

A növekedés határai

Az ember ősidők óta törekszik arra, hogy megértse a megérthetlent. Átlépjen a logika határán, mert a mindenség több ennél. Minden, ami Istenről, a túlvilágról, Jézusról szól, ebben a józan ésszel megérthetetlen tartományban van.

Advent – különleges alkalom. Böjti hónap, az elmélkedés időszaka, az egyházi év kezdete. A keresztény ember alkalmassá teszi magát, hogy – legyőzve mindazt, ami e világhoz köti – a túlvilágra figyelhessen. Az ősz azzal jár, hogy rövidülnek a nappalok, szűkebb lesz a világ, a világosság, és egyre hidegebb, borongósabb lesz az időjárás. Sokakban felerősödik valami belső félelem, depresszió.

Amikor az akváriumot tisztítjuk, le kell engedni a vizet. Ilyenkor a halak egyre idegesebbek lesznek, majd amikor már csak pár centi víz van a tartályban, mozdulatlanul, lemondóan várakoznak. Életterük elfogyott, várják az elkerülhetetlent. Ősi ösztön figyelmezteti őket a pusztulásra. Az emberen – bár belátja, hogy a nappalok rövidülése nem tart örökké – szintén elhatalmasodik egyfajta kilátástalanság.

Bizonyos vallási csoportok újból és újból a végítélet közelségét hangoztatják. Különböző misztikus számításokkal határozzák meg a világvége pontos idejét. A legutóbbi hírek Oroszországból érkeztek. Egy szekta tagjai egy barlangban barikádozták el magukat. A csoport vezetője szerint jövő májusban elérkezik a világvége, ezért felszólította híveit, hogy rejtőzzenek el. Azt hiszem, ilyen és ehhez

hasonló példákat mindannyian tudnánk mondani. Nem is akarok a tisztelt olvasók türelmével visszaélni.

Azonban nem ilyen megbízhatatlan számítások alapján jutottak vezető értelmiségiek hasonló következtetésre.

A hatvanas évek végén a világ tudósainak egy csoportja Rómában találkozott, és elhatározták, hogy megvizsgálják az emberi tevékenység hatását, és egy fiatal tudomány, a rendszerdinamika eszközeivel megjósolják a jövőt. Munkájuk első eredménye 1972-ben látott napvilágot, és igen ijesztő képet mutatott az emberi civilizáció növekedésének korlátairól. A nem megújuló energiaforrásokra, de mindenekelőtt a kőolajra és annak származékaira alapozott gazdaság halálra van ítélve. Ezek a források ugyanis nem kimeríthetetlenek. És mivel a világon az egész civilizáció és társadalom a kőolaj és a benzin használatával és kihasználásával működik, ráadásul a felhasználás évről évre fokozódik, nem nehéz belátni, hogy ezek az erőforrások előbb-utóbb elfognak. De megállapításukban a legijesztőbb az volt, hogy az előrejelzések nem valami tá-

EVANGÉLIKUS BÁL

Az „Evangélikus bál” február 2-án lesz a Berény szállóban. Jegyek és támogató jegyek január közepétől vásárolhatók a lelkesi hivatalban.

BIBLIAISKOLA

Januártól bibliaiskola indul. Ez az alkalom felnőtt hittannak is tekinthető. Az első találkozás időpontja: január 11., péntek, 18 óra.

☞ volti jövőbe vetítették ennek a krízisnek a bekövetkeztét. Az előrejelzés szerint 2030 tájáig szembe kell nézni az emberiségnek ezzel az elkerülhetetlen jelenséggel. És ez nem csak a fosszilis energia-hordozók kimerülését jelenti: „*Ha a lakosság számának, az iparosítás, a környezetszennyezés, az élelmiszertermelés méreteinek, az erőforrások kimerítésének jelenlegi növekedési tendenciái változatlanok maradnak, akkor a növekedés határait bolygónkon már valamikor a következő száz év folyamán elérjük. Ennek legvalószínűbb következménye az lesz, hogy mind a népesség száma, mind az ipar kapacitása viszonylag hirtelen és irányíthatatlanul viszszaesik.*” – áll a jelentésben.

A Római Klub – ahogy magát ez a tudományos csoport nevezte – világméretű összefogásban látta a megoldást. Mindezeket a problémákat drámaian kell a közvélemény, a tudósok, a vallási vezetők és a döntéshozók elé tárni. Kétség kívül történtek ezen a téren próbálkozások. Az eredmények azonban egyáltalán nem biz-

tosítják, hogy a válság megrázó, megdöbentő hatását elkerüljük. Az idén nyáron pedig szó szerint a saját bőrünkön érezzük a környezetszennyezés következményét, a globális felmelegedést...

Van-e okunk mégis bizakodni?

Ha szeretnénk egészséges környezetben élni, jó levegőt szívni, tiszta ivóvizet inni, mérgek nélkül készült élelmiszert fogyasztani, az energiával takarékoskodni, tisztelni és óvni a természetet, saját érdekeinken felülemelkedni egy kisebb közösség vagy akár egyházunk javáért, s a kozmopolitizmus helyett közösséget vállalni nemzeti hagyományainkkal, értékekkel, akkor bizony változásra van szükség!

Ez a változás áldozathozatalt feltételez: az igényeim korlátozását, lemondást felesleges dolgaimról, változtatni megváltozott szokásaimon. Le tudok-e mondani az autó használatáról, képes vagyok-e foglalkozni egy közösség ügyeivel, konfliktusaival, meg merem-e nézni magamat egy másik ember szemében? Önmagam

legyőzése a változásban – igazi adventi, böjti gondolat.

„Te magad légy a változás.” – Ezzel a jelszóval indította mozgalmát Indiában Gandhi. Énekeskönyvünk 737. oldalán mi a következő imádságot olvashatjuk: „Uram, ébreszd egyházadat, és kezd rajtam. Uram, építsd gyülekezetet, és kezd velem. Uram, békességed örömhírével juttasd el mindenütt a Földön, és kezd nálam. Uram, gyűjtsd meg szereteted tüzeit minden szívben, és kezd bennem.”

Mi vagyunk az első olyan felnőtt generáció a világtörténelemben, amelyik szembesül ezzel a világméretű felelősséggel. A jövővel kapcsolatos figyelmeztetés egy ajánlás, hogy más utat keressünk. Rajtunk múlik, hogy a szeretetet, a szolidaritást és az igazságot, az igazmondást legyen az új idők jelszava.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok mindenkinek építő adventi elmélkedést.

CSIRMAZ SÁNDOR

Emlékezzünk...

30 éve hunyt el lelkészünk, Kún Kaiser József

1914. február 1-jén született községünkben. Édesapja az első világháború áldozataként hunyt el. Édesanyja és anyai nagyszülei nevelték, testvérével együtt. Gyülekezetünkben konfirmált. Hadiárvaként a polgári iskolából a békéscsabai Rudolf Főgimnáziumban folytatta tanulmányait. A Soproni Hittudományi Karon szerzett lelkészi képesítést. 1937-ben avatta lelkésszé Raffay Sándor püspök. Dániában, Finnországban, Svédországban és Németországban végzett még teológiai tanulmányokat ösztöndíjjal.

Budapesti gyülekezetekben teljesített segédlelkészi szolgálatot.

1945 áprilisában került haza látogatóba, és mivel Bárdy Ernő tb. esperest elnácsolta a Városi Parancsnokság a gyülekezetből, az egyházközség vezetése felkérte a lelkészi szolgálatra. 1945. Szentháromság ünnepe utáni 9. vasárnapon, az egyházközség megalakulásának 200. évfordulóján iktatták be, mint megválasztott lelkészt.

1946. április 4-én kirándulást szervezett a konfirmandusokkal a Köröshöz, ezért mint a demokrácia ellenségét meghurcolta a helyi városi és pártvezetés. Az

Országos Egyházi vezetés közbenjárásával maradhatott meg hivatalában.

Visszakerülése után nagy igyekezettel képezte magát tovább. Különösen az egyházfegyelem teológiai kérdéseit és történetét dolgozta fel. E témát doktori értekezéséül is tárgyalta, de a körülmények nem tették lehetővé a folytatást.

A Lelkészképesítő Bizottságban folytatott még jelentős munkát, amíg erre lehetősége volt. 1955-ben az e területen végzett tevékenységét kifogásolta az elnökként szereplő püspök és bizottsági tagságáról lemondatta, felszólítva őt mezőberényi lelkészi munkájának elhagyására is. Mivel nem mondott le, 1956. március 3-án felfüggesztette lelkészi állásából.

1956. szeptember 9-én az egyházközségi közgyűlés visszahelyezte hivatalába, ezzel egyidejűleg a püspök is megszüntette a felfüggesztését.

Az 1954-ben megkezdett parókiaátépítés 1957-ben befejeződhetett, 1958-ban templomtatarozásra került sor. Közben orgonaátépítés, -felújítás is volt.

Az épületek karbantartása mellett munkaereje és ideje a gyülekezet lelki építésére kellett.

Az 1960-as évek egyre nehezebbek lettek a kialakult körülmények miatt. A hitoktatásra nem volt tovább lehetőség, a konfirmációi oktatást egyre inkább ellehetetlenítették. A felnőtt fiatalokat a propaganda befolyásolta, megkezdődött a gyülekezet tagjainak végleges szétszóródása az ország minden részébe. ☞

A nagy felkészültségű és az igehirdetés szolgálatát nagy hűséggel végző lelkes üresedő templompadok előtt hirdette az ígét. A nagy ünnepek, bizonyos alkalmak kivételével egyre fogyott az igehallgatók száma. A szekularizáció erősen hatott a gyülekezet anyagi életére is. Még az 1972-es templomtatarozás idején az elszármazottak is kivették a részüket a költségek vállalásából, de a fenntartók száma egyre csökkent.

A nehezedő évek egészségét is megvisselték, gyakran kényszerült kórházi gyógykezelést igénybe venni.

Házasságot még 1947-ben kötött Kovács Katalin tanítónővel, aki szolgálatában kántorként, karvezetőként hűséges munkatársa volt. Három leányukat nevelhették fel. A feleség a helyi zeneiskola zongoratanáraként dolgozott két évtizeden át, hogy így biztosíthassák gyermekeik tanulását.

Az utolsó tíz évben a gyülekezetben szinte minden munkát együtt végeztek, a fizikai munkát is a szolgálat részeként tekintették.

1977 novemberében újabb műtetre került sor. Már gyógyultan készült haza,

amikor hirtelen szívinfarktus végzett vele a kórházban, az advent előtti héten távozott az élők sorából. A Farkasréti temetőben nyugszik. Sírjának fedőlapján a harmadik hitágazat befejező része áll: „hiszem... a bűnök bocsánatát, a test feltámadását és az örök életet.”

Mi pedig őrizzük meg a gyülekezetért sokat munkálkodó áldozatos szeretetét és a mindenáron, még határozottságával is jóra, hűségre, hitre, munkaszeretetre nevelő példamutató emlékét!

KÖHLER JÚLIA

Kilenc kő

November 11-ére, Márton napra egy színarabban készült egyházközségünk ificsoportja, lelkésznőnk instrukcióival. A darab egy misztériumjáték, szerzője Ernst Lange, a címe „Kilenc kő”.

Az előadást komoly próbák előzték meg, melyek mindig jó hangulatban teltek. Persze a próbák után jöhetett egy kis beszélgetés, pihentető csocsó. Ez attól függött, ki mire tartott igényt. Az egyik próba utáni ifin azt is megbeszéltük, hogyan látjuk a kort, a szereplőket és mit jelent nekünk a mű üzenete.

A darab az ellenreformáció idején játszódik, amikor a Biblia tiltott könyv volt. Ennek ellenére egy lánynak, Weynken van Renesse-nek mégis volt Szentírása, ezért őt elevenen a városfalba falazták. A történetet kilenc kő meséli el, akik „részt vesznek” Weynken befalazásában. Eközben arra kéri őt, vonja vissza kijelentését, hogy Bibliáját olvassa. Tulajdonképpen kísértik őt, de a lány kitart hite mellett. A köveknek válaszul – s önmagát is erősítve – egy bibliai ígével felel, mindvégig ellenállva a kísértésnek.

Az előadás pillanatában jóleső érzéssel töltött el minket a közönség odafigyelése

és szeretete. Örültünk annak, hogy településünk másik evangélikus lelkésze, s a református lelkésznő is jelen voltak, valamint egyházmegyénk vezetői: Rück András felügyelő úr és Kondor Péter esperes úr is.

Számunkra elgondolkoztató, felemelő élmény volt ez a színarab. A kövek (fiatalság, szépség, szerelem, házasság, család, világi felsőbbtség, egyházi hatalom, kétely és élet) alapvető személyiségjegeit az ázsztenség és képmutatás hatotta át. A tiszta hitű lány számára a legértékesebbnek az örök élet ígéje bizonyult.

A színarab az elmúlt időben összekovácsolta a régi és új tagokat. Valódi közösség alakult ki. Azóta minden hétvégén együtt vagyunk. Sok pozitív visszajelzést és már több meghívást is kaptunk, melyeknek a közeljövőben fogunk eleget tenni.

Reméljük, hogy sok lehetőségünk lesz újabb színarabok elsajátítására és azokat is ugyanilyen nagy figyelem fogja majd kísérni.

HÖGYES ZSUZSANNA,
PINGICZER ANETT, SPECK JÓZSEF

A 2007. év anyakönyvi hírei

MEGKERESZTELTÜK:

Róth Gergő, Róth Bence,
Telek Teó László, Kovács Péter,
Kovács Botond, Csapó Kitti
Így szól az ÚR: „Ne félj, mert
megváltottalak, neveden szólítottalak,
enyém vagy.” [Ézs 43,1]

KONFIRMÁLTAK:

Ágostai Katalin, Csirmaz Gáspár,
Falaty Tamás, Gézárt Fanni,
Hőgyes Zoltán, Róth Gergő
Ezt mondja az Úr: „Légy hű
mindhalálig, és neked adom az élet
koronáját.” [Jel 2,10]

MEGÁLDOTTUK HÁZASSÁGUKAT:

Dr. Láng László és Rück Edina Réka
Gulyás Antal és Sáli Henriett
Szalai Gyula és Furtai Annamária
„Éljetek szeretetben, ahogyan a
Krisztus is szeretett minket.” [Ef 5,2]

ELHUNYTAK:

Palotás Ádámné Schäffer Julianna (82), Kreisz Márton (74), Oláh Imréné Braun Erzsébet (100), Hoffmann Józsefné Krattinger Julianna (69), Lakati Istvánné Hernádi Zsuzsanna (86), Winter Ádámné Hoffmann Zsuzsanna (93), Bihari Józsefné Braun Julianna (97), Dr. Valentinyi Károly (81), Hőgye László Béla (75), Hőgye László Béláné Botyánszki Katalin (73), Fábrián András (73), Schubkégel Henrikné Wagner Erzsébet (95), Szoloka Pálné Braun Zsuzsanna (85), Maléth József (71), Budavári Józsefné Benyovszki Julianna (73), Eiler Márton (87)
Jézus mondja: „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is él. [Jn 11,25]

ÜNNEPI ALKALMAINK

December 23-án, 15.00 órakor: Gyermekek karácsonya
December 24-én, 17.00 órakor: Szentesti istentisztelet
December 24-én, 23.30 órakor: Éjféli betlehemes (az Élek együttes előadása)

December 25-én, 10.00 órakor: Karácsonyi istentisztelet (úrvacsora)
December 26-án, 10.00 órakor: Karácsonyi istentisztelet a tanácsteremben

December 31-én, 17.00 órakor: Óév esti istentisztelet
Január 1-jén, 10.00 órakor: Újévi istentisztelet (úrvacsora)

*Alkalmainkra szeretettel hívunk és várunk mindenkit!
Áldott ünneplést kívánunk!*

I. Kerületi Evangélikus Egyházközség

Családi istentisztelet

Ha egy gyülekezet fejlődni akar, akkor a jövőt képviselő generációk irányába kell nyitnia, így a gyermekek és fiatalok között kell megélni hitét, szeretetét. Bár egyházközségünkben jól működik a hittanoktatás és az ifjúsági munkára is kellő hangsúlyt fektetünk, mégis azt tapasztaljuk, hogy a vasárnapi közönségben kevés a fiatal.

Egy presbiteri megbeszélés során döntöttük el, hogy újfajta istentiszteleti formát vezetünk be. *Szeptember óta minden hónap utolsó vasárnapján 10.00 órakor családi istentiszteletet tartunk.* Ekkor minden kicsit másként történik. Az igeolva-

sás és imádság liturgikus feladatát gyerekek végzik, az ifi tagjai zenélnék és új énekeket tanítanak a felnőtt gyülekezetnek. Sok a modern ének, amit gitárral, fuvolával, zongorával kísérnek az ifisek, több az

interaktivitás, mozgás. *„Most meggyújtunk egy kis gyertyát, Úr Jézus, add a hit lángját”* – a kedves hitvallási ének alatt kézből kézbe kerül három mécses, jelképezve az Atya, Fiú, Szentlélek Istenbe ve-

tett hitünket. A prédikációban is törekszem kisebb teológiai íveket átfogni. Bár mindig cél a közérthetőség, de ha a résztvevők még csak tanulgatják Isten dolgait, akkor fontosabb az átláthatóság, a szemléltetés.

Jó lenne, ha sokan bátorságot merítenének ezekből a sorokból, és velünk együtt ünnepelnének ezeken az alkalmakon. A rézfúvós együttes havi szolgálatai mellett ismét egy vonzó alkalom kínálkozik az Istent keresők számára. Ne feledjük: az Úr Jézus korunkban és korunk hangján is megszólal, megszólít!

LÁZÁRNÉ SKORKA KATALIN

Karácsonyra készülve

Szeretettel köszöntöm a Kedves Olvasót! Karácsonyra készülve eszembe jutott, hogy bizonyára vannak, akik nem tudják, hogy gyülekezetünk egykori tagja, az 1920-ban Mezőberényben született és 2000-ben Svájcban elhunyt Zsuzsanna Tóth-Winter hozta létre adományával az Erős Vár Alapítványt 1996-ban. Istenünk általa is kimutatta felénk irányuló kegyelmét. Az alapítvány az alapítványtevő halála után is működik, így jó szándék és szeretet tovább mehet: gondoskodhatunk az elesettekről, a támogatásra szorulókról. Kívánságának – szerény lehetőségeinket figyelembe véve – megpróbálunk eleget tenni. Feladatunk a mezőberényi I. Kerületi Evangélikus Egyházközség működési területén élő, illetőleg a látókörébe eső:

- szellemi fogyatékos gyermekek képzése, foglalkoztatásának, társadalmi beilleszkedésének elősegítése;
- nehéz anyagi körülmények között élő, jó szellemi képességű gyermekek továbbtanulásának támogatása;
- idős korú, egyedülálló gyülekezeti tagok támogatása.

Pályázatok készítésével is szeretnénk működési lehetőségeinket bővíteni. Terveinkben szerepel a parókián egy kisebb könyvtár kialakítása támogatottaink számára. Ez nem terv vagy álom, mivel a napokban kaptuk meg az értesítést a Maholnap Alapítvány igazgatójától, hogy pályázatunk támogatása mellett döntöttek. Ez azt jelenti, hogy február 20-ig átvehetjük a 400 ezer Ft értékű könyvcsomagot. Nagyon hálásak vagyunk érte!

Nagy segítséget jelent működésünkhöz az évente megrendezett evangélikus bálon a résztvevők támogatása, valamint az SZJA 1%-ának felajánlása, melyeket szeretettel köszönünk. Egy gyönyörű evangélikus énekkel kívánok Istentől áldott ünnepeket:

*„Ha szívünk eléd visszük,
Meghallgatsz minket, hisszük.
Megáldod bízó néped,
S te adsz boldog új évet.”*

SPECKNÉ JÁSZFALVI
ZSUZSANNA

Vendégünk volt Jókai Anna

November első vasárnapján Jókai Anna Kossuth-díjas írónőt látta vendégül gyülekezetünk.

Töredelmesen bevallom, hogy sajnos nem volt még alkalmam az ő regényeit olvasni, inkább csak nyilatkozataiból, nyilvános szerepléseiből „ismerhettem”. Ismét beigazolódt számomra, hogy a személyes találkozást nem pótolhatja más.

Rendhagyó író-olvasó találkozó volt ez. Az írónő korát meghazudtoló – 75. születésnapja alkalmából éppen most köszöntötték Budapesten egy kis ünnepség keretében – lendülettel, kisugárzással, szenvedéllyel beszélt a gyülekezeti terem hallgatóságához. Megjelenésével nyugalmat, erőt és szépséget sugárzott felénk.

Szavai, mondatai mint a hegyről lezobogó patak vize, úgy követték egymást, és mindehhez járult kellemes orgánuma; azt hiszem, akik ott voltunk, ittuk a szavait és csodáltuk egész lényét.

Hogy miről beszélt? Arról, amit mi is érzünk, csak nekünk nem adatott olyan tehetség, mint Jókai Annának, aki viszont elmondja és leírja helyettünk. És ez így van jól!

Beszélt az „írástudók” felelősségéről, amelyet ő valóban küldetésnek és feladatnak tekint. Gondolataival útmutatást adott ahhoz, hogy a mostani kaotikus világban mi segíthet bennünket az eligazodásban, miként maradhatunk emberek. Az eligazodási pont pedig nem más, mint az, amelyet az Úristen mutathat meg nekünk! Tartanunk kell magunkat a tízparancsolatban megfogalmazott erkölcsi normákhoz, hinnünk kell a Jó Isten kegyelmében; a krisztusi szeretetet el kell fogadnunk és továbbítanunk kell embertársaink felé. A minket körülvevő globális masszából csak azokat szabad be- és elfogadnunk, amelyek az előbb leírtakhoz idomulnak. Továbbá hinnünk kell a családban mint összetartó erőben, még hogyha egyesek azt sugallják is számunkra, hogy ez a közösségi forma elavult, nem működőképes.

Megfogalmazta azt is, hogy a mi földi létünk nem véletlen, az Úristen küldöttei vagyunk. Őt kell szolgáljunk, bízunk kell megtartó erejében, el kell viselnünk az esetlegesen ránk mért terheket, nehézségeket, amelyekből megerősödvé kerülhetünk ki az Úr kegyelme által.

Gondolom, az ott megjelentek is egyetértenek velem abban, hogy az írónő reménységet, optimizmust árasztott szavaival, lényével felénk, akik néha elcsüggedünk, pesszimistákká válunk. Ahogy sikerkönyvének címe is egy üzenet: „Ne féljete!”

Kedves Jókai Anna! Köszönjük Önnek ezt a felejthetetlen, felemelő hangulatú délutánt! További életéhez erőt, egészséget kívánunk! A Jó Isten áldja meg Önt és Családját!

Tisztelt Olvasók! A karácsonyfa alá – ha lehetőségük van – tegyenek egy Jókai Anna-kötetet, mint ahogy én is teszem!

Békés adventi heteket kívánok!

FALATYNÉ BERKESI MÁRTA

Jókai Anna: Ima Magyarorszáért...

Öregisten, Nagyisten
nézd, hogy élünk itt lenn
katlanba zárva
csodára várva
csöbörből vödörbe magyarok.
Itt élünk se élve se halva
hurrá a vödörben hal van
süthetünk szálkás kis pecsenyét
a friss húst viszi már a fűrge menyét
körben a bozótból
ragadozók szeme villog
az elhevert csordákon
áldozati billog
(csítt, csak csendesen, ne kiálts,
mormold, csak mormold az imát)

Öregisten, Nagyisten
ha Te nem, ki segítsen?
Sovány lakomára
nova bort kínáltak
s akik ezt megitták
mind bódultakká váltak.
(... csak csendesen, ne siránkozz,
bátran szólj elkábult hazánkhoz)

Öregisten, Nagyisten
érted sóvárog ma minden
akik hortyognak szanaszét
vagy ébren vigyáznak
síkos savas eső alatt
biz egyformán áznak
(... csak csendesen, mind aki lázad
báránnyal jelmezben figyelik a házad)

Öregisten, Nagyisten
erősíts a hitben
hogy ami késik
azért el nem múlik
él még a Te nyájad
bárha szőre hullik.
(... csak csendesen, nem használ a lárna
mostoha szülők közt még árvább az árva)

Öregisten, Nagyisten
más remény nincs
mint igazad, kegyelmed
hogy Te szabj végül rendet
maradék országnak
adj életet kedvet
a lecsonkolt többi
gyógyítgassd ne engedd
önnön gyilkosává válni –
haza kell találni!
(... csak csendesen, mert vád alá vesznek
jönnek janicsárak, kerék alá tesznek)

Öregisten, Nagyisten
nem hoztak, de vittek
a vak lóra azt hazudták bátor
suba alatt kupec lett a pásztor
múdalokkal altat nejlon-furulyája
dagonyáztat minket langyos pocsolóyába

(csak csendesen, élvezd a táncot
csörgesd csak, csörgesd a vattázott láncot)

Fájdalomban régi jó Patrónánk
hegyeink elcsórták, eladó a rónánk
fulladunk a füstben a folyónkban cián
sorvasztja a lelkünk a ránk tukmált Isten-hiány
mértékadó értelmiség minden mérték nélkül!
hóhár a halottal cinikusan békül
dús szobákban ál-parasztok
a búzáat égetik ők nem a harasztot
melósvezér nyüszít, uszít
munkásember helyben fut itt
a hajléktalant rendőr verte
shopping center országszerte
mocskos pénznek nincsen szaga
gaztól rabolt s gaz lett maga
és a művész? búsan kérde
megvették a tehetséget
sirasd őket Ősi Anya
zsoldos pénznek sincsen szaga.
(... csak csendesen, hagyd Krisztust ítélni,
végtelen időben mindenkit megémi)

Öregisten, Nagyisten
kit kövessünk s kit nem?
Érlelj az eszmében de a rögeszmét távoztasd
hisztériát űzz el indulatunk meghagy
a reánk szabott leckét beteljesíthessük
gőgősek se legyünk kétségbe se essünk
náci-tudat, bolsi-tudat
csak álarc a Szörnynek
egyképp meggyötörtek
lám egymásra törnek
gonosz század elment
nehéz évek jönnek
melegítsd eszünket, okosítsd szívünket,
bízass hogy a testvérharc megszűnhet
göngyöld e Földgolyót Fiad köntösébe
édes hazánkat annak is kellős közepébe
a lapulást-alkuvást váltsa már valódi béke.
Annyi gyalázatos koron át
őrizd meg számunkra misztikus koronád.
(... csak csendesen, akinek füle van, hallja,
a látónak látható, hasad az Ég alja)

Öregisten, Nagyisten
mit akarjunk s mit nem:
törvényed vezessen
hogy e kis nép oda ne vesszen
át ne lyukadjon helyünkön a térkép
ki ne radírozzon a világi lét végképp
serkentsd fel szolgád a Magyarok Istenét
kend meg könnyektől elhomálylott szemét
küldd le a magasból újra e véres-veres földre
tartsd köztünk szellemét most és mindörökre.
(A születés előtt túl hosszú volt az Ádvent
– hiszen az életünk hovatovább ráment –
mielőtt nem késő, Te mondd ki az Áment.)

(Megjelent: Magyar Nemzet, 2002. december 21.)

Röviden...

Köszönet és kérés

Mindazoknak köszönettel tartozunk, akik ebben az esztendőben adományaikkal, egyházfenntartó járulékkal segítettek gyülekezetünk életét, illetve a hálaadó ünnepen és azt követően a templomtorony zsindelezésének újrafestésére adakoztak. Jóleső érzés volt a postai úton érkező összegeket is figyelemmel kísérni – örülünk, hogy a távolból is idegondolnak Testvéreink!

Továbbra is kérjük, hogy gyülekezet-hez tartozásuk anyagi kifejezéséről se feledkezzenek meg. A gyülekezet saját erejéből építette templomát, vásárolta hangjait, működtette iskoláit. Templomunkat, egyházközségünket most is a gyülekezeti tagok önkéntes pénzadományaiból tartjuk fenn. Kérjük, legyen ez továbbra is fontos része életüknek! Ki-ki anyagi helyzetétől függően, de szívből, s mintegy Istennek adva áldozzon egyháza javára.

Aktív dolgozóknak módjuk van adójuk kétszer 1%-áról is rendelkezni. Az első 1%-ot a Magyarországi Evangélikus Egyház, a második 1%-ot az Erős Vár Alapítvány vagy akár a Mezőberényi Német Hagyományápoló Egyesület részére is elküldhetik.

„A jótékonyaságról és az adakozásról el ne feledkezzetek, mert az ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.” [Zsid 13,16]

Visszatekintés

– Október 28-án a galgagutai gyülekezet lelkésze, Fűke Szabolcs volt a vendégünk. Aznap este a Large Room együttes zenés bizottságtételét hallgathattuk meg. Bár keményebb, modern keresztyén zenét játszottak, sok fiatalnak ebben a hangzásban keltették fel a figyelmét Jézus szavaira.

– Diakóniai csoportunk egyre összezokottabb. Jól esik havonta egyszer összegyűlni, beszélgetni, lelkileg feltöltődni, a következő hetek programjairól tájékozódni, feladatokra készülni. Hálások vagyunk Istennek ezért a növekvő, erősödő közösségért!

– „Adventi gyertyagyújtás” címmel az adventi csütörtök estéken vendéglelkészek igehirdetési segítettek bennünket a lelki felkészülésben. A decemberi – egyre

rövidülő – nappalok és sokasodó feladataink nehezé teszik lelkünket: zaklatot-tak, fáradtak vagyunk. Felemelő, fényt és áldást adó volt Szabó Klára református lelkész, Deák László orosházi evangélikus beosztott lelkész és Erdélyi Zoltán nagyszénási evangélikus lelkész áhítatain részt venni.

– December 9-én Szeverényi János országos evangelizációs és missziói lelkész volt a vendégünk. Délelőtti igehirdetésében arról szólt, hogy az Úr Jézus meg akar bennünket szólítani, ott ahol vagyunk. Ő szeret a jászolban, a konyhában – életünk realitásában – lenni, hogy ott velünk találkozzék és Szabadítónkává váljon. A délutáni szeretetvendégség során arról szólt, hogy a megtérést követően mindenki misszionáriussá válik. Átformálódott életével bizonyossá tesz Uráról. Hallottuk, hogy Kínában naponta 20-30 ezer ember tér meg. S ahol pár évtizede teljesen kiirtották a keresztyéniséget, ott ma 80 millió keresztyén él! Színes bizonyosító előadása során felhívta figyelmünket bizonyos tévécsatornák életellenes szellemiségére, melyek a hűtlenséget, a házasságon kívüli szexet, a brutalitást, a bűnt reklámozzák. Ezekkel szemben is van jó alternatíva! A Missziói Központ kiadványaival, CD-ivel érkezett közzénk, melyeket a helyszínen meg is vásárolhattunk.

– December 15-én, szombaton, 14 órákor karácsonyra készülve a Német Önkormányzattal közös szervezésben a gyerekek számára barkácsdélutánt tartottunk.

Megvásárolható és kölcsönözhető kiadványok

A gondnoki hivatalban egy színes, könyvekkel tele polc található a pénztárosunk háta mögött. Kortárs lelkészek, ismert teológusok, külföldi és magyar prédikátorok, keresztyén írók, költők művei sorakoznak egymás mellett, olvasásra hívogatnak. Gyökössy Endre, Cseri Kálmán, Scholz László a legnevesebb szerzők.

Többek között a Luther Kiadó és az Evangéliumi Kiadó igényes kivitelű kiadványaival találkozhatunk. Bibliák, énekeskönyvek, komoly tartalmú kötetek, verseskönyvek mellett rövid, lelket frissítő, vigasztaló füzetecskék is kaphatók.

Minden alkalomra ajánlunk képeslapot, igés kártyát, akár ajándékkísérőnek. Elküldhetők névnapra, születésnapra,

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

- Vasárnap 10 órákor: *Gyülekezeti istentisztelet* (minden hónap első vasárnapján, úrvacsoraosztással).
- Minden hónap első vasárnapján 14.30 órákor *német nyelvű istentisztelet*.
- Minden hónap utolsó vasárnapján 10 órákor *családi istentisztelet*.
- Kedd 13 órákor: *Nőegylet* (csigapödrés, beszélgetés, az alkalom lezárása esti áhítattal).
- Csütörtök 18 órákor: *Gyülekezeti bibliaóra*.
- Szombat 17 órákor: *Tizenéves ifi*, 18.30 órákor: „Nagy ifi”.
- A *diakóniai csoport* a hónap utolsó csütörtökén, 18 órákor találkozik.
- *Hittanórák* alsósoknak csütörtökönként 11.45-től az iskolában.
- *Konfirmációi előkészítő*: vasárnap 16.30-kor.
- Vasárnap reggel 9 órától a gyülekezet ifjtermében „*Vasárnapi iskola*”.
- *Fúvóskör* péntekenként 15 órától.
- *Hivatali órák* kedden és pénteken délelőtt 8.30–12 óráig.

gyógyulást kívánva. Reményt adó, ha Isten igéjével együtt küldjük el részvétnyilvánításunkat. Jöjjenek be, és tekintsek meg a választékokat!

Az érdeklődők számára színes keresztyén magazinokkal is kedveskedünk, melyek a mindennapi élet problémáira és kihívásaira válaszolnak, biblikus látás szerint. A Lydia, Ethos, Jelige, Biblia és Család valamint a Family című újságok formai szempontból megállják helyüket a világi színes lapok között, ugyanakkor valódi, örök értéket képviselnek! Az említett magazinok ugyanúgy előfizethetők mint az Evangélikus Élet országos hetilap. A Kedves Olvasó figyelmébe ajánljuk az Útitársat, mely külhoni magyar evangélikus lap, és a Vetés és Aratás evangélikumi folyóiratot is.

A lelkészi hivatal polcain a komoly teológiai írások mellett közérthetőbb, olvasmányosabb művek is vannak. Ezeket a könyveket is nagyon szívesen kölcsönadjuk.

Az ünnep előtt karácsonyi képeslapokat, jövő évi Útmutatót, igés naptárakat is lehet vásárolni.

LSK

hírnök

Kiadja: a Mezőberényi I. kerületi Evangélikus Egyházközség (5650 Mezőberény, Kossuth tér 6.) · **Felelős kiadó:** Lázárné Skorka Katalin lelkész · **Tördelőszerkesztő:** Szatmári László · **A nyomtatás** a Berényi Nyomdaüzemben készült. · **Cégl tulajdonos:** Hegyi Márton